

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **WELS - MONT - PRAHA s. r. o.**, se sídlem Národní 961/25, Staré Město, Praha 1, zast. opatrovníkem JUDr. Michalem Bernardem, Ph.D., advokátem se sídlem Příběnická 1908, Tábor, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, proti rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu ze dne 10. 12. 2004, č. j. FŘ 5282/15/04, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 2. 2017, č. j. 8 Af 68/2010 - 416,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému opatrovníkovi žalobkyně JUDr. Michalu Bernardovi, Ph.D., advokátu, se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 968 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

[1] Finanční úřad pro Prahu 1 (dále jen „správce daně“) vyměřil žalobkyni platebním výměrem ze dne 7. 3. 2001 DPH za zdaňovací období IV. čtvrtletí roku 1999. Žalobkyně podala proti platebnímu výměru odvolání. Správce daně vyzval žalobkyni k odstranění vad odvolání. Protože žalobkyně vady odvolání neodstranila, správce daně rozhodnutím ze dne 10. 12. 2003 řízení o odvolání zastavil dle § 48 odst. 5 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. I proti posledně uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, které Finanční ředitelství pro hlavní město Prahu rozhodnutím specifikovaným v záhlaví zamítlo.

[2] Žalobkyně napadla rozhodnutí Finančního ředitelství pro hlavní město Prahu (původní žalovaný) žalobou u městského soudu. Městský soud původně dospěl k závěru, že žaloba byla podána po uplynutí lhůty k podání žaloby. Proto usnesením ze dne 19. 11. 2008 žalobu pro opožděnost odmítl. NSS toto usnesení zrušil rozsudkem ze dne 10. 11. 2010, čj. 1 Afs 50/2010-183, a zavázal městský soud k důkladnému posouzení otázky včasnosti žaloby, a to se zřetelem na důkazy žalobkyní předložené.

[3] Po dalším dlouhém a spletitém procesním vývoji, kdy městský soud mj. ustanovil žalobkyni opatrovníka JUDr. Michala Bernarda, Ph.D., advokáta, neboť za žalobkyni neměl kdo jednat, soud dospěl k závěru o včasnosti žaloby. Následně pak soud schválil postup správce daně a původního žalovaného, neboť byly dány podmínky pro zastavení řízení o odvolání.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala svým opatrovníkem proti rozsudku městského soudu kasační stížnost z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Městský soud se prý opět nezabýval žalobou věcně. Stěžovatelka je přesvědčena, že správce daně nemohl řízení o odvolání zastavit, ale měl naopak poskytnout stěžovatelce přiměřené poučení a umožnit jí uplatnit její práva. Soud se nevypořádal řádně ani s argumentem o prekluzi práva vyměřit DPH. Dále upozorňuje na nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu, který uvádí v rozporu s obsahem spisu jako datum doručení platebního výměru na DPH za IV. čtvrtletí roku 1999 den 19. 6. 2006, byť byl platební výměr doručen 19. 6. 2003.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ztotožnil s důvody rozsudku městského soudu.

[6] NSS při posuzování přípustné kasační stížnosti dospěl k závěru, že kasační stížnost má požadované náležitosti, byla podána včas a osobou oprávněnou. Jen pro pořádek se sluší připomenout, že kasační stížnost je sice opakovaná [srov. § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s.], je však přesto přípustná, neboť v prvním rozsudku čj. 1 Afs 50/2010-183 vyslovil NSS nepřezkoumatelnost usnesení městského soudu, aniž se mohl věnovat případu věcně (srov. např. rozsudek ze dne 10. 6. 2008, čj. 2 Afs 26/2008-119).

[7] Důvodnost kasační stížnosti posoudil NSS v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.); neshledal přitom vady, jimiž by se musel zabývat i bez návrhu.

[8] Kasační stížnost není důvodná.

pokračování

[9] Podle § 48 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků, ve znění zákona č. 255/1994 Sb., neobsahovalo-li podané odvolání zákonem předepsané náležitosti, vyzve správce daně odvolatele s poučením, v jakém směru musí být doplněno, a stanoví pro to přiměřenou lhůtu ne kratší patnácti dnů. *Vyhoví-li odvolatel plně této výzvě, má se za to, že odvolání bylo podáno včas a řádně. Nevyhoví-li odvolatel výzvě, správce daně odvolací řízení zastaví. Proti rozhodnutí o zastavení řízení je přípustné odvolání.*

[10] Ze spisu plyne, že správce daně vyměřil stěžovatelce platebním výměrem ze dne 7. 3. 2001 DPH za zdaňovací období IV. čtvrtletí 1999. Platební výměr byl doručen 19. 6. 2003. Stěžovatelka podala proti platebnímu výměru dne 18. 7. 2003 odvolání, které však neobsahovalo zákonem stanovené náležitosti, totiž *uvedení rozporu s právními předpisy či skutkovým stavem nebo jiné důvody osvědčující nesprávnost nebo nezákonnost napadeného rozhodnutí*, *návrh důkazních prostředků k tvrzením v odvolání uvedeným*, *navrhované změny či zrušení rozhodnutí* [§ 48 odst. 4 písm. d), e) a f) zákona o správě daní a poplatků]. Správce daně proto dne 28. 7. 2003 vyzval stěžovatelku k odstranění vad odvolání ve lhůtě 15 dnů. Výzva byla stěžovatelce doručena dne 5. 8. 2003. Stěžovatelka namísto odstranění vad poslala správci daně dne 21. 8. 2003 kopii civilní žaloby proti ministerstvu financí. Správce daně proto stěžovatelku opětovně vyzval k odstranění vad odvolání (výzva ze dne 30. 9. 2003, doručená 10. 10. 2003). Na tuto výzvu již stěžovatelka nereagovala, proto správce daně řízení o odvolání dne 10. 12. 2003 zastavil.

[11] Z uvedeného je zřejmé, že správce daně postupoval v souladu se zákonem, stěžovatelku dokonce dvakrát vyzval k doplnění náležitostí odvolání. Výzvy jsou naprosto srozumitelné a jasné, proto stížní bod namítající nedostatek poučení stěžovatelky je v rozporu s obsahem spisu.

[12] Není ani pravda, že by se touto otázkou městský soud nezabýval. Sice stručně, ale jasně vysvětluje, proč byl postup správce daně v souladu se zákonem o správě daní a poplatků.

[13] Stěžovatelka má pravdu, že se městský soud nezabývá všemi argumenty velmi obsáhlé žaloby ze dne 12. 7. 2007. Nutno ale upozornit, že drtivá většina žalobních bodů se zcela míjí s předmětem řízení před soudem. Tím byl *přezkum správnosti postupu správce daně, který řízení o odvolání zastavil*. Jinými slovy soud mohl zkoumat jen otázku, zda správce daně řízení o odvolání zastavil v souladu se zákonem. Předmětem přezkumu tedy není správnost doměření DPH za rok 1999, stejně jako správnost jiného postupu správce daně v souvislosti s doměřením DPH (a tedy ani otázka prekluze vyměřit DPH); ty mohla stěžovatelka napadnout v odvolání, které ovšem ze shora uvedených důvodů nepodala v souladu se zákonem. S rozhodovací činností soudu nesouvisí ani úvahy např. o nesprávnosti faxových čísel uvedených na výzvách správce daně. K tomu je nezbytné dodat, že povinnost řádně odůvodnit rozhodnutí není nutno pojímat tak široce, že by bylo třeba vždy vyslovit podrobnou odpověď na každý, jakkoliv obecný nebo s věcí nijak nesouvisející argument žalobce (srov. nález ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, N 26/52 SbNU 247, věc *M. CAMBELL & SONS LIMITED*, bod 68).

[14] Nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu nemůže založit ani zjevná písařská vada, v důsledku níž městský soud uvádí, že stěžovatelce byl platební výměr na DPH doručen 19. 6. 2006, byť správně měl být uveden rok 2003. Přepis je ostatně patrný i z další související časové posloupnosti (byl-li by platební výměr doručen až 19. 6. 2006, těžko by stěžovatelka mohla podat odvolání, na které správce daně reagoval výzvou z 5. 8. 2003).

[15] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměla úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[16] Advokátovi, který byl stěžovatelce ustanoven podle § 29 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. jako opatrovník usnesením městského soudu ze dne 9. 5. 2016, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 140 odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 64 a § 120 s. ř. s.). Opatrovník provedl ve věci jeden úkon právní služby, tj. sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedený úkon právní služby opatrovníkovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 500 Kč [§ 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 2 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč [§ 13 odst. 3 advokátního tarifu]. Za úkony právní služby tedy ustanovenému zástupci náleží 800 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 968 Kč. Tato částka bude opatrovníkovi vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. srpna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu